

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o prave času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Absolutistične sape.

Knez Bismarck se je zadnje sredo v nemškem parlamentu trikrat silno raztopil in mrzle absolutistične sape, ki jih je spuščal iz sedemdesetletnih svojih prsi, brile so omrazno za vsako svobodoljubivo dušo v Evropi! Kvaré neso napravile, kajti narodi so se toliko emancipovali, da se le smejaše smešnemu bogu ob Sprevi, kadar hoče biti najbolj resen in gospodljiv. Vender pa je v vrsti mogotcev in ministrov evropskih tudi taci, ki se, kakor solnčnice obračajo za nemškim državnim kancelarjem zlasti na tisto njegovo stran, iz katere strele švigajo v svobodo in parlamentarizem. Vladni absolutizem, ministerijalno samovladje dobilo je iz zadnjih govorov Bismarckovih nove moralne podpore, da-li pa tudi kaj opravičenja — to je vprašanje, kateremu odgovora svobodoljubnost ne bode dolžna ostala!

Ljudska zastopstva potopiti v prazno frazo, to je sedaj vladajočih krogov želja, ki ima svoje ognišče v kneza Bismarcka duši. Parlament mu je pridodan, a železni kancelar ga črti, ker mu je na poti. Zoperno mu je vsako vladanje, katero ni popolnem svobodno, pri katerem si katero besedo usoja tudi državno prebivalstvo po svojih zastopnikih. Komaj se je toliko ponižal, da je obljubil porabljeni narodne

liberalce in konservativce pri svoji vladi in čudo, celó manevrovati jim je pomagal pri volitvah. Toda volitve mu neso priborile zadostno število kimovcev, odtodi vsa njegova togota proti novemu državnemu zboru. Vedelo se je, da bode kancelar razlil svojo jezo pri prvi priliki! Vender se ni pričakovalo, da bode zanj pograbil že zadnje sredo, pri tako dolgotrajnem predmetu, kakor je bila obravnava o vprašanji; ali je poslanecem nemškim dajati dijéte ali ne? Predlog za dijete predlagala je nemška „svobodomiselná“ stranka in po vsej pravici se je zanj poudarjal odločilen razlog, da brezdijetnost hodi protivno volilnemu pravu, da v parlament ne pride nobeden kmetisk poslanec, da so iz njega izključene poklicane moči, vse za tega delj, ker jim nema kdo povrniti stroške in zamudo zavoljo poslanskega mandata. Predlog ta je bil potrjen s 180 glasovi proti 99-im, kakor že sedemkrat poprej. Stvar je naravna ali ker se jej upira knez Bismarck, podlagla bode tudi ta pot, kadar pride v zvezni sovét. Sprožil je že v sredo nekoliko svojih pušic proti svobodoljubnemu in pametnemu nasvetu, a ob jednom mu je bilo tudi od tega, da razbrzla sredi mlačne obravnave strankarske boje in da razodene svoje srednjeveške nazore.

Mahal je zopet po „parlamentarcih od poklica!“ „Ljudje, ki nimajo družega opravka, kakor po časnikih obdelovati javno mnenje in služiti poklicu poslanca“, ti ljudje so za kneza Bismarcka strah in groza! Sokrates je imel zmirom to misel, da človek najboljšé sodi o stvareh, ki jih opravlja po svojem poklici, ker tukaj je znanje združeno s praktičnim izkustvom. Bismarck uči drugače, parlamentarci od poklica ne ve po njegovem o interesih dežele ničesar. Zato pa govori celih pet ur, sama da sêjo zavleče, saj družega dela nema in kadar je zborovanje pri kraju, kaj naj počné? Kaj vedo Richter, Liebknecht, Rickert è tutti quant? Vzemimo rajši katerega vladnega svetnika koli, ta ne bode zgovoren, in treba mu bode reči samo stereotipen „ja“ — kajti on itak že vse vé. Kolikšna modrost! In iz te modrosti izbaja druga, da poslanecem ni treba dijete, drugače postanejo parlamentarci po poklici!

Čim dalje je železni kancelar govoril, tem bolje je kazal svoje zaničevanje nepotrebni instituciji, ki mu zlasti v sedanjí sestavi dela tolike preglavice. Tega neso krivi socijalni demokratje, ki so po zad-

njih volitvah toliko narastli, da že morejo predlagati samosvoje predloge. Narobe, še 12 sedežev bi jim rad Bismarck preskrbel, da bi potem videl, kaj pravo za pravo mislijo in hočejo. Sedaj so mu še „proroki z zakritim obrazom!“ Krivo nevolje kancelarjeve je, da se mu ni posrečilo, pridobiti za-se guvernerialno večino. Kancelar gleda po zboru in sklepa: Tri osminke novega parlamenta so voljne, „narodno politikovati“, to se pravi, za vlado hoditi, pet osmink pa se bojuje proti vladi za svoje gospodstvo, jedni izmej teh hočejo, da gospoduje cerkev, drugi, da gospoduje parlament.

To je tisto vrelo, iz katerega kipi jeza Bismarckova. Govoril ni kakor državnik, nego stare svoje ideje in idiosinkrazije je razkladal z burno besedo, katera le priča, da je strankar prevarjen, da se strankarju neso pogodile njegove želje. Le jedno najbolj markantno, za časovega duha pomenito izjavo naj omenimo. Stranko „svobodomiselná“, za katero je jeden milijon Nemcev glasoval, to stranko imenoval je knez Bismarck „republikansko“. To zatožbo obrazložil je s tem, češ da hoče kralja siliti, on mora vladati po volji parlamentne večine. Knez je s tem globoko zašel! Konstitucionalizma si pač ni misliti, kakor tako, da se krona ujema z voljo večine v ljudskem zastopstvu. Kdor tako pravi in zahteva, ta še ni republikanec. Narod je v konstitucionalni državi poklican, da pamaga vladati; kdor se tej volji narodovi protivi, kdor jo hoče paralizovati z voljo pojedinca, tisti več ne spoštuje konstitucionalizma. Tisti dela za absolutizem s parlamentarnimi arabeskami, hoče zopet v veljavo spraviti znano gaslo „l'etat c'est moi“. Ako torej „svobodomiselná stranka“ zahteva, da se vlada ozira na ukrepe večine, to je v svoji konstitucionalni pravi. Knez Bismarck je tožil, a tožil je samega sebe! Naj bode še tako železen, pravice državnega zbora nemškega, da se uveljavlja volja narodna, ne bode strl. In tako se bode godilo ministerijalnemu absolutizmu tudi drugod.

Q.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. decembra.

Poslednji skupni ministerski sovét v Budimpešti se je baval s vprašanjem, kako urediti preskrbovanje vojaških vdov in sirot. Ta zadeva se že obravnava v dotičnih ministerstvih štiri leta.

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Drugi del.

I.

(Dalje.)

Tako dobro sta minula dva meseca, prišla je zima s svojim mrazom in zameti, in če tudi je bil on pri meni, začela sem se čutiti osamljeno, začela čutiti, da se ponavlja življenje, da ni v meni, ne v njem nič novega, a se narobe vse obrača po starem. On se je začel bolj pečati z opravili, ki se neso tikala mene in meni se je zdelo, da je v njega duši nek poseben svet, s katerim on neče seznaniti me. Njegov vsakdanji mir me je dražil. Jaz ga nesem manj ljubila kakor poprej, pa tudi nesem manj bila srečna z njegovo ljubeznijo, kakor popred; pa ljubezen moja se je nekako ustavila, rasla ni več, in poleg ljubezni se mi je hotelo neko novo nemirno

čustvo ukrasti v srce moje. Premalo mi je bila ljubezen potem, ko sem skusila prvo njeno srečo. Hrepenela sem po dvizenji, naveličala sem se pokojnega življenja. Hrepenela sem po nevarnostih, razburjenji, žrtvovanji samega sebe za čustva. V meni je bilo preveč moči, ki se ni mogla porabiti v najinem tistem življenji. Napadala me je otožnost, katero sem skušala skriti pred njim, kakor bi bilo kaj slabega, in neumna rahločutnost in veselost, kateri sta ga strašili. On je že prej, kakor jaz, zapazil moje stanje, in predlagal mi je, preseliti se v mesto; pa prosila sem ga, ne odhajati, ne preminjati najinega življenja, ne motiti najine sreče. In v istini sem bila srečna; pa mučilo me je to, da me moja sreča ni stala nobenega truda, nikake žrtve, ko sem hrepenela po trudu in žrtvah. Ljubila sem ga in videla, da sem mu vse; pa hotela sem, da bi vsi videli najino ljubezen, da bi me ovirali ljubiti, pa bi ga vender ljubila. Moj um in tudi nekatera čustva so imela dovolj dela, pa bilo je tudi drugo čustvo mladosti, potrebnosti dvizenja, katero se ni moglo zadovoljiti v najinem tistem življenji. Čemu

mi je rekel, da moreva iti v mesto, ko samo jaz to želim? Ko bi mi on ne rekel tega, morda bi bila razumela, da je nadlegajoče me čustvo škodljiva neumnost, moja krivda, da je žrtva, katero sem iskala bila pred menoj, namreč zatiranje tega čustva. Misel, da se morem znebiti otožnosti, če se le preselim v mesto, se mi je nehote usiljevala; pa pri tem odtrgati njega od vsega, kar mu ljubo in drago, bilo mi je britko in težko. Čas je tekel, sneg je vedno višje zamedel zidove naše hiše, in mi smo bili vedno sami in isti; a nekje tam v blesku, hrupu se ljudje razburjajo, vesele in žalujejo, ne da bi kaj mislili na naju in najino od sveta oddaljeno bivanje. Najbuje mi je bilo, da sem čutila, da so z vsakim dnem navade tukajšnjega življenja bolj zakovale najino življenje v določeno obliko, kako je najino čustvo postajalo nesvobodno, in se jaz morala podvreči enakomernemu, brezstrastnemu teku časa. Zjutraj smo bili veseli, pri kosilu, — uljudni, zvečer — rahločutni. — „Dobro!“ — rekla sem samo pri sebi, — lepo je delati dobro in pošteno živeti, pa zato je še čas, a je nekaj, za kar imam samo

Načrtu dotičnega zakona, katerega je izdelala skupna vlada, ugovarjala je avstrijska vlada iz finančnih ozirov, češ, da vojaška taksa, ki ima dajati podlago temu preskrbovanju, ne bode dosti donala, ogerska vlada je pa hotela poprej predložiti ogerskemu parlamentu zakon o pokojninah državnih uradnikov. Sedaj so pa neki zginiti finančni pomisleki avstrijske vlade, ogerska je pa že tudi predložila zbornici poslancev zakon o pokojninah uradnikov, zato se bode sedaj kmalu predložil narodnim zastopstvom na Dunaji in Budimpešti zakon o preskrbovanji vojaških vdov in sirot.

Spodnjeavstrijsko namestništvo zaukazalo je vsem obrtnim oblastvom in Dunajske policiji, takoj poročati o vseh nesrečah pri obrtnih in industrijskih podjetjih obrtnim nadzornikom, da bodo ti mogli konstatovati vzrok nesreče in storiti potrebno, da se podobni nesrečni slučaj ne bodo ponavljali. — Dunajski demokrati so sklenili pri prihodnjih volitvah v državni zbor vzajemno postopati s konservativci in protisemiti. Na ta način utegne zjedinjena levica zgubiti nekaj državnoborskih mandatorov na Dunaji.

V soboto se je v **ogerske** zbornici poslancev začela budgetna debata, ki obeta biti precej burna. Zlasti opozicija bode hudo napadala vlado.

Vnanje države.

Ruski listi pripovedujejo, da je kiviški kan ukazal bogatega kupca Abdursul Madraijnova zadaviti in si prisvojiti njegovo premoženje. Madraijnov je trgoval zlasti z Moskovskimi trgovci, zato je to mej ruskimi trgovci vzbudilo veliko vznemirjenje. Časniki zahtevajo, da se kan odstavi in dežela pridruži ruske državi.

Iz predlog, katere je predložil **italijanski** finančni minister zbornici, razvidimo, da so dohodki 1883. leta bili za 24 $\frac{1}{2}$ milijonov višji, nego so bili postavljeni v proračun. Leta 1884/85 bodo dohodki presegali stroške za 8 $\frac{1}{2}$ milijona, če tudi je kolera prouzročila razne stroške, proračun za leto 1885/86 pa kaže preostanka 11 milijonov. Ponosna mora biti Italija na svoje državnike, ki so jej pomogli do tako ugodnih finančnih razmer.

V petek je v **francoske** zbornici bila končana generalna budgetna debata. V soboto se je pa zbornica zopet jela posvetovati o reformi volilnega reda za senat. Prvokrat je bila sklenila, da senat in zbornica volita skupno 75 senatorjev. Senatova komisija pa s tem ni bila zadovoljna, ker je zbornica mnogobrojnejša in bi tedaj ona vselej odločevala in je nagovarjala, da se vsi senatorji volijo po departementih. Senat sam je pa sklenil, da te senatorje voli senat. Tako je stvar zopet prišla pred zbornico, in sedaj bode zbornica najbrž izrekla se zato, da se vsi senatorji volijo po departementih. Ali potem bode vlada morala napeti vse sile, da bode tudi senat v to privolil. Do 15 t. m. mora ta stvar biti rešena, sicer se bodo prihodnje volitve v senat morale vršiti še po starem volilnem redu.

V **nemškem** državnem zboru se je konci preteklega tedna vršila budgetna debata. Poslanec Richter je očital vojnemu ministerstvu, da je od 34 milijonov, ki se imajo porabiti prihodnje leto za vojaške smotre, porabilo že 10 milijonov brez dovoljenja državnega zbora, zlasti za nove vojne zgradbe na vzhodni meji. Vojni minister je odgovoril, da s tem se nikakor ni hotelo poniževati veljavo državnega zbora, ampak da je bila potreba nujna utrditi mejo za varnost države, vseh vzrokov, ki so ga vodili pri tem, pa zboru ne more razložiti. Kaj malo se ujema po našem mnenju ta izjava vojnega ministra z zatrjevanji miru, ki jih slišimo od vseh strani. Ali se ne glasi tako ta odgovor, kakor da se v Berlinu vedno boje vojne z Rusijo. Poslanec Babel je potem vladi očital, da preveč izda za vojaške pokojnine.

Afriška konferenca ima danes sejo. Ker se danes že vrne Stanley v London, so najbrž vse težave konference že premagane in se bodo seje kmalu končale.

sedaj dovolj moči. Meni ni bilo tega treba, meni treba borbe; treba mi je bilo, da bi čustvo vodilo naji v življenji, ne pa življenje čustva. Hotela sem idti z njim na kraj propada in reči mu: „še jeden korak — pa padem tja doli! še jedno dvigjenje, pa sem zgubljena!“ in da me on na kraju propada, prime s svojo mogočno roko, drži me nad njim, tako da bi mi srce trepetalo, potem pa odnese, kamor hoče.

To stanje je uplivalo tudi na moje zdravje, začela sem bolhati na živcih. Jedno jutro mi je bilo hujše kakor po navadi; on se je vrnil slabe volje iz pisarne, kar se je redkokdaj zgodilo z njim. Jaz sem takoj to opazila in vprašala sem ga, kaj mu je? On mi ni hotel povedati, izgovarja se, da ni vredno, da bi govoril. Kakor sem pozneje izvedela, je bil izpravljen poklical k sebi več naših mušikov in iz nevolje na mojega moža zahteval od njih nekaj nepostavnega in grozil jim. Moj mož pa tega ni mogel tako obrniti, da bi bilo smešno in nepomenljivo, bil je razdražen in zato ni hotel govoriti z menoj. Pa jaz sem mislila, da zatega delj neče govoriti z menoj, ker me smatra za otroka, ki ne razume tega, o čemer on misli. Obrnila sem se od

V četrtek se je doseglo popolno sporazumljenje mej **angleško** vlado in opozicijo zaradi razdelitve volilnih okrajev. Vodje konservativcev so zagotovili, da bode zgoraj zbornica vsprejela volilno reformo, vlada bode pa odstopila, ko bi zbornica poslancev zavrgla predlogo o novejši razdelitvi volilnih okrajev. — Angleški radikali so sklenili 25. t. m. na shodu v Londonu osnovati društvo, katerega namen bode delovati na to, da se odpravi dedna postavodavna zbornica. Nekateri so celo stavili predlog, da se odpravi dedno načelo v vladanji dežele, to je, da bi Anglija volila kralja, a ta predlog pa ni obveljal. — Ministerski svet je sklenil znatno pomnožiti in zboljšati vojno brodogradnjo.

Tudi v **severnoameriških** Zedinjenih državah se krčijo državni dohodki. Kakor se je pokazalo, so se državni dohodki v enem letu zmanjšali za 50 milijonov, stroški pa za 21 milijonov.

Dopisi.

Iz Ptuja 28. novembra. [Izv. dop.] Čudni ljudje — če je sploh prikladen ta izraz — so naši nemškutarji. Podpora od nas prav radi jemlje, a govoriti smel bil samo gospodstvaželjni i napuhneni nemčur. Povod k temu dopisu mi daje dopis od tu v „Tagesp.“ od 25. t. m. V tem delniškem listu popisuje tukajšnji dopisun obupljivo stanje tukaj še životarečega muzikalskega društva. Pred nekaj leti osnovalo se je to društvo pri nas, in tudi mi Slovenci smo je z veseljem pozdravili, nadja se, da bode društvo v pravem pomenu besede mejnarodno. Toda naši nemčurji t. j. možje: dobre visoke rasti, visokozavihanega nosu, pekovskega obnašanja itd., niti ne poznajo mejnarodnosti. Videč, da so Slovenci vsi pri tem društvu, ni jim bilo po godu, dokle treba je bilo skrbeti, da se odženo. In to se je tudi zgodilo. Ali bode mo podpirali mi Slovenci društvo, ki je pri Jožefovej slavnosti demonstrativno sodelovalo, katero goji v prvi vrsti nemške komade a la „Wacht am Rhein“, das deutsche Lied, društvo, ki pred „Narodnim domom“ svira škandalozne komade ter kriči pereat, društvo, čegar odbor je sestavljen iz najzagrizenejših nemčurjev vsega našega mesta, počenši z dr. Kleinsasserjem, recte Hausknechtsasserjem, do drugih maloznanih in maloslavnihih imen, ki bi radi več veljali, nego jim pristaja.

„Die tristen nationalen Umstände üben auch hier ihren unheilvollen Einfluss aus“, trdi dopisnik. Res čudno, da nas blagovoli slavni gospod dopisnik še slavnije „Tagesposte“ pri nejslavnejšem muzikalnem društvu v poštev jemati! Hvala za poklon!

Da dopisnik napada zopet našo Čitalnico in neko „konkurenco“, razumno je samo ob sebi.

Le tako naprej, bode videli kam pridemo z vašo bedasto-napeto politiko. Veseli nas pa to, da nemčurje skeli, ker se jim je odtegnila slovenska podpora. No, gospodje, malo počakajte, vas bode kaj drugega tudi še srbelo in skelelo.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V zadnji seji 28. m. m. navzočih je bilo 25 odbornikov. Poverjateljema zapisnika zadnje seje imenuje župan gg. Peterco in Ravniharja. Po naznanilih gospoda župana poprime besedo g. podžupan Petričič, in poroča o prijaznem vsprejemu deputacije Ljubljanske od strani prevzvišenega vladike Strossmayer-ja kakor tudi od strani zastopstva in prebivalstva Zagrebškega. Mestni zbor vzame to poročilo z odobravanjem na znanje.

njega in umolknila ter velela poklicati k čaju Marijo Minično, ki je bila pri nas v gosteh. Ko sva izpili čaj, kar je bilo posebno hitro, peljala sem Marijo Minično v veliki salon in začela glasno govoriti z njo o nekaj bedastosti, ki me nikakor ni zanimala. On je hodil po sobi gori in doli in le redko kdaj ozrl se na naju. Ti pogledi so sedaj tako uplivali name, da sem vedno rajši govorila in tudi smijala se; vse se mi je zdelo smešno, kar sem sama govorila in kar je govorila Marija Minična. Ne da bi bil kaj rekel meni, odšel je v svojo sobo in zaprl duri za seboj. Ko njega ni več bilo, je kar izginila moja veselost, tako da me je Ana Minična začela izpraševati, kaj mi je? Ničesar jej nesem odgovorila, usela sem se na divan, in rada bi bila plakala. — Kaj neki on premišlja? mislila sem. — Kaka neumnost, ki se mu zdi važna, a povedal naj bi meni, pa bi mu rekla, da je vse le neumna skrb. Ne, on že vedno mora misliti, da jaz tega ne razumem, poniževati me hoče s svojo veličastno mirnostjo, in v vsakej reči mora le on imeti prav. Pa jaz tudi imam prav, ko mi je dolgčas in zoperno, ko hočem živeti, dvigati se, mislila sem, a ne stati na enem mestu

Mestni odbornik g. Hribar poroča o postavnem načrtu, sklenenem v deželnem zboru kranjskem da bi se Ljubljansko mesto pritegnilo k plačevanju v normalno šolski zaklad, kakor sledi:

Vsled §. 66. državne šolske postave od 14. maja 1869 ima dežela pokrivati vse potrebščine ljudskega šolstva, v kolikor sredstva posamičnih občin za to ne zadostujejo. V ta namen so vsled istega § posamične dežele prevzele tudi upravo normalnošolskih zaklad, katere so v prvi vrsti določene in namenjene za to, da se njihovi dohodki rabijo za ljudsko šolske svrhe.

Z ozirom na ta § določa tudi §. 46 deželne postave od 29. aprila 1873, da ima vse potrebščine za ljudsko šolstvo, v kolikor se ne dajo pokriti s prikladami od rednega zneska direktnega davka in iz dohodkov normalnošolskega zaklade, pokrivati dežela iz svojih sredstev. Ob jednem določa, da priklade za šolstvo v posamičnih občinah ne smejo nikdar iznašati preko 10%.

Pri izvrševanju teh postavnih določeb, pokazalo se je, da večini vseh občin na Kranjskem ne zadostujejo z maksimalnim zneskom 10% določene priklade od rednega zneska v njihovem obsegu predpisanega direktnega davka. Vsled tega šte morala normalnošolska zaklada praviloma zalagati nedostatke; ker pa tudi njeni dohodki z ozirom na vedno rastoče potrebe neso zadostovali, treba je bilo iz deželnih sredstev od leta do leta doplačevati večje zneske. Gotovo z namenom, da se najde opravičenje za vedno rastoče deželne priklade, sklenil je deželni zbor, novo postavo od 19. decembra 1874 ter vanjo v člen VI. vzel določbo, da se imajo vsi stroški za ljudske šole, z jedino izjemo stvarnih potrebščin, pokrivati iz normalnošolskega zaklada in da se ima, ko bi nje dohodki v ta namen ne zadostovali, za popolnjenje njeno potom deželnega zakonodajstva vedno razpisovati posebna priklada na vse neposredne davke, od katerih je plačevati priklade za deželno in zemljiško-odvezno zaklado. Vsi d te postavne določbe odpadlo je priplačevanje dežele in namesto, da bi se bile v pokritje nedostatkov za ljudsko šolske namene razpisavale deželne, razpisavale so se normalnošolske priklade.

Naravna posledice te postavne morala je biti postava od 26. oktobra 1875, kajti ako občine same neso imele več nalagati v §. 46 deželne postave od 29. aprila 1873 določenih priklad, morala se jim je tudi odvzeti dolžnost, da bi morala skrbeti za plače učiteljem. Ta dolžnost morala je vsekakor preiti na normalnošolsko zaklado, v katero so se stekale vse za ljudsko šolstvo namenjene davkarske priklade. Zgodilo se je to res z določbo §. 1. omenjene postavne.

V obeh postavah in sicer v onej od 19. dec. 1874 in v onej od 26. okt. 1875 pa je izrečno izvzeto mesto Ljubljansko in vsprejeti so bile vanje take določbe, ki se glede mesta Ljubljane ujemajo še popolnem s prvotno dež. postavo od 29. aprila 1873. Gotovo se je to zgodilo iz važnih razlogov, kajti o tem ni dvombe, da bi bil tedanji deželni zbor, o katerem se ne more reči, da bi bil tedanjemu Ljubljanskemu mestnemu zastopu izredno naklonjen, pritegnil tudi davkoplačevalce Ljubljanske k doneskom za normalnošolsko zaklado, ko bi bil k temu imel le kaj vzroka ali vsaj količkaj za to govorečih razlogov. Teh pa ni bilo. Pač pa je

in čutiti; kako se zame zgublja čas. Jaz hočem naprej, z vsakim dnevom, z vsako uro hočem kaj novega, on pa hoče le stati in še mene zadrževati. A kako bi to zanj bilo! zato me ni treba voditi v mesto, zato mu je treba samo biti tak kakor sem jaz, ne prikrivati in vzdrževati se, ampak prosto živeti. Baš to on svetuje meni, pa on sam ni prost. To je, to!

Čutila sem, da mi je britko pri srci, in da sem razdražena nanj. Prestrašila sem se tega razdraženja in šla sem k njemu. Sedel je v svoji sobi in pisal. Ko je zaslišal moje korake, se je ravno dušno in mirno ozrl name, potem pa pisal dalje. Ta pogled me ni dopal; namestu da bi stopila k njemu, stala sem pri mizi, pri katerej je pisal, ter razkrila sem knjigo ter gledala v njo. Zopet je nehal pisati in pogledal name.

— Marička! ti nesi pri volji? rekel je. Odgovorila sem mu s hladnim pogledom, kakor bi bila hotela reči: „lepo vprašanje! kaka ljubeznjivost!“ Pokimal je z glavo in boječe, rahlo-čutno nasmejal se, pa prvokrat nesem s smehtanjem odgovorila na njegov smehtljaj.

(Dalje prih.)

nasprotno ravno določba §. 66. državne šolske postave od 14. maja 1869 govorila za izjemo mesta Ljubljanskega in tadanji postavodajalec bil je očitno jedino pravega mnenja, da bi se bil postavil s to postavo v jasno protislovje, ko bi bil hotel tudi davkoplačevalce Ljubljanske pritegniti k doneskom za normalno šolsko zaklado; kajti sredstva mestne občine Ljubljanske so popolnem zadostovala za pokritje vseh in vsakršnih ljudsko-šolskih potrebščin. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvita cesarica) podarila je Elizabetnej otroške bolnici v Ljubljani 100 gld.

— (Osobne vesti.) Profesor veronauka na državni gimnaziji v Gorici, g. Andrej Marušič imenovan je častnim kanonikom. — Znani rodoljub g. Ivan Vrankovič, posestnik v Mozirji, poročil se je z gospico M. Rojnikovo v Braslovčah. — G. Karol Gajšek, župnik in duhovni svetnik na Dobrni imenovan je upraviteljem dekanije pri Novi cerkvi. — Gosp. Jurij Purgaj, kaplan v Pristovi premeščen je v Žreče.

— (Dnevni red mestnega odbora javni seji), katera bodo v torek 2. dan decembra 1884 leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo o magistratnem naznanilu, da je mag. tajnik M. Zamida naredil izpit o političnem poslovanju. III. Šolskega odseka poročilo: a) o ustanovitvi ljudske šole z nemškim učnim jezikom; b) o učitelju Ernestine Kernove prošnji za petletnico; c) o računu dotacijona za tukajšnje c. kr. veliko realko pro 1883. IV. Finančnega odseka poročilo: a) o izidu obsega skontiranja, katero se je vršilo v 13. dan t. m. novembra; b) o revizijonu blagajničnih knjig in dnevnikov, ki se tičejo šolske priklade iz let 1881, 1882 in 1883. V. Stavbinskega odseka poročilo o načrtu za reguliranje ceste v mestni log. VI. Poročila odseka za oklepšanje mesta: a) o napravi nasadov v kotih pri stopnicah Františkanske cerkve; b) o napravi železnih pisoarjev pri Františkanski cerkvi in v Lattermanovem drevedu; c) o odpravi ribnjaka ali bazarja pod Tivoli. VII. Mestnega odbornika Ivana Počivalnika samostalni predlog naj bi se na Ljubljanskih živinskih sejnih tržna pristojbina za konje, vole in bika znižala s 40 kr. na 20 kr., za krave, junce in telice pa s 30 kr. tudi na 20 kr. V tajni seji pridejo na vrsto prošnje za nagrade in podpore.

— (Meščanstvo Ljubljanskega mesta) dobil je mej zadnje omenjenimi Janez Kraševce ne pa Vrašovic.

— (Obravnava) proti Ljubljanskim anarhistom prične v Celovci v 6. dan t. m. Kakor čujemo nanesel je slučaj, da je mej porotniki 16 graščakov in veleposestnikov.

— (Iz učiteljskih krogov.) Učitelj z dežele nam piše, da je dobil pretečeni teden nenadoma nakaznico za 12 gld. remuneracije. — Jednako ali za par goldinarčkov višjo remuneracijo je dobilo tudi več drugih učiteljev, ne da bi se jim sanjalo, kako so jih zaslužili, ker ne stoji v nakaznici nič o tem. — Pojasnite nam od kod ta darežljivost c. kr. deželne šolske sveta? Opazka stavca. Bodite potolaženi, to so znani groši za neobligatni pouk v nemščini. —

— (Znižana vožnja za državne uradnike na državnih železnicah.) Piše nam prijatelj našega lista: Tudi jaz, gospod urednik, dobil sem naredbo, katere smo že tako željno pričakovali, podpisal jo je finančni minister. Prečital sem jo prav pazljivo, a žal, pri najboljši volji nisem mogel nič koristnega za svojo osebo v njej dobiti. Ko je pa Ljubljanski oficijozus padel čez Vas s plačanim a neobdačenim loparjem, ogledal sem si jo še enkrat, obračal jo na vse strani, a ostala je taka, kakor je bila; osobito sem pa zaman iskal v njej oni pasus, ki govori o službeni in neslužbeni vožnji, o tem ni duha ne sluha. Vsaj bi si jo človek še po svoje tolmačil, seveda v svojo korist, a kaj pomaga, če pa tudi oni, ki so nad nami, to naredbo tolmačijo tako, kakor je bilo že omenjeno. Ako ne pride nova naredba, oziroma komentar prvej naredbi — kar pri nas ni nič nenavadnega — ostalo bo tako kakor dosle, hodili bomo peš ob železnični progi ter potrtega srca odzdravljali političnim uradnikom, ki bodo vozeči se za znižano ceno po Rudolfovih železnicah klical nam iz vagona prav kolegi-jalno svoj servus!

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) imelo je 27. t. m. slavnostno sejo o priliki 80 letnega društvenega predsednika prof. dr. Schiffera. Bilo je navzočih 33 udov in jeden gost. Ko se zapisnik zadnje seje prečita in odobri, pozdravi društveni tajnik vladni svetnik dr. Valenta jubilara, ter mu izroči od vseh navzočih podpisano adresno, na kar jubilar odgovarja, da je skozi vse svojo življenje izpolnjeval dolžnosti človeka in zdravnika, in da ne zasluži toliko ovacij od strani društva. Potem poroča tajnik prof. Valenta na dalje: 1. Pristop zobozdravnika A. Schweigera z Dunaja, kateri se je v Ljubljani naselil, članom društva, vzame se na znanje. 2. Primarij deželne bolnice dr. Dornig izstopi iz zdravstvenega sveta Ljubljanskega. 3. Od 17 članov podpisana peticija, naj se pri popravu društvenih pravil tudi ozir jemlje, da se muzej odda. 4. Vodstvo bolnice v predmestju „Wieden“ na Dunaji poslalo je poročilo leta 1883, isto tako tudi društvo štajerskih zdravnikov. Slednjič razdele se pravila po društvu avstrijskih zdravnikov nameravanega penzijskega zavoda, ter opozarja navzočne, da se mnogobrojno udeležé. Potem sledé predavanja: dr. Gregorič predava v daljšem prostem govoru o omejenju kolkovih kostij pri nosečih, in o ravnanju pri dotičnih porodih, kateri se smejo prištevati najhujim. On sam je imel priliki trikrat opazovati to bolezen, in jedenkrat je sam vodil in izvršil tak porod, katerega na drobno popiše, končuje s tem, da je le takozvana cesarska rez jedino sredstvo, da se popolnem odstrani ali vsaj ustavi ta bolezen, katera naposled, ako se spočetje ne zabrani, pogubi mater in otroka. Občni dobrokllici pohvalili so govornika, ki potem še dotični preprati demonstrira. To predavanje izšlo bo v kratkem v strokovnjakem listu. — Primarij dr. Bleiweis vitez Trsteniški kaže srce 25 letnega moža, katero je bilo tako čudovito ustvarjeno, da kaj takega v zdravniški literaturi še ni bilo priobčeno. Natančno popisovanje sekcije izšlo bo v kratkem na svitlo. Mestni fizik in ravnatelj Elizabetne otroške bolnice govori o davici, koliko otrok je zbolelo in umrlo, odkar se je otvorila ta bolnica in kako je po njegovi dolgoletni skušnji najbolj mogoče to strašno bolezen preprečiti. Debate o tej stvari udeležili so se dr. Fux, Kapler in Stöckl in g. Meyer iz Plaine. Vladni svetnik dr. vitez Stöckl meni, da bi bilo jako zanimljivo zvedeti, kdaj da se je ta bolezen na Kranjsko preselila, in od kod prihaja, da je poprej tako grozna bolezen „häufige Bräune“ skoro izginila; ter svetuje, da naj se v prihodnji seji o tem bolj obširno razgovarja. Potem se seja zaključí in društveni se snidejo pri „Maliči“, kjer je bil prirejen banket na čast prof. Schifferu, društvenemu predsedniku. Ne sami Ljubljanski kolegi, tudi iz daljnih krajev izpod sivega Triglava so prihiteli čestitat starčeku, kateri še krepko nosi lepo število 80. let. Prvo napitnico napravil je vladni svetnik prof. dr. Valenta jako dovtipno jubilaru, ter mu poklonil po slikarji gosp. Lehmanu izvrstno izdelano sliko, proseč ga, naj vsprejme to darilo v imenu društva v spomin obitelji in potomcem. Vladni svetnik dr. vitez Stöckl pozdravi vojaške zdravnike, radovaje se, da se je sporazumljenje mej vojaškimi in civilnimi kolegi vendar doseglo. Nadstabi zdravnik dr. Stawa mu odgovarja in napije civilnim kolegom, štabni zdravnik dr. Stangel vladnemu svetniku prof. dr. Valenti. Strokovnjak v vezani dovtipni besedi dr. Keesbacher iznenadil je zopet navzočne s izvrstnim predavanjem o „Makrobiotiki“, v katerem biča denašnji „reklam-sistem“ raznih kričavev po vseh časopisih, tako da se bo slednjič se smrt zbal in nihče več ne bo umrl. Kaže na krepko postavo 80 letnega jubilarja, kateri gotovo ni rabil nikakešnih čudovitih mazil, ne kroglic, ne kapljic, ampak se vedno držal gasla: živi zmerno, ter tudi dosegel zdrav in vesel 80 let. (Živahna pohvala.) Ako še slednjič omenim, da je restavrater g. Trinker postregel s fino jedjo in pijačo, naj izrečem še prepričanje, da ostane ta večer vsem v prijetnem spominu. Dr. —i—.

— (Firma „A. Tschinkel sinovi.“) So botni Dunajski listi objavili so posamične vsote hipotekarnih dolgov Tschinkelnove firme. Od vseh hipotekarnih dolgov v znesku 4,250.000 gld. imajo terjati:

Anglobanka na Dunaji	600.000 gld.
Česko zemljiškokreditno društvo	100.000 „
Česka eskomptna banka	600.000 „
Česka hranilnica	181.000 „
Kreditni zavod na Dunaji	120.000 „

M. Glässnerja sinovi v Lovosicu	205.000 gld.
Kranjska eskomptna banka v Ljubljani	250.000 „
Grofa Kaunitza dediči	50.000 „
Henrik Kuffler na Dunaji	1,150.000 „
Hranilnica v Litomericah	70.000 „
Fran Preidl v Českej Kamnici	120.000 „
Schöller in Comp. na Dunaji	68.000 „
Topliška (Teplitz) hranilnica	73.000 „
Karol Thorsch v Pragi	100.000 „
Avgust Tschinkel v Požunu	67.000 „
Razni zasobniki in nekatere hranilnice v zneskih pod 50 000 gld.,	

preko 500 000 „
Razun teh dolgov je še nekaj drugih, posebno v Lovosici in preko 500.000 gld. nepokritega dolga. Praški listi poročajo, da znaša Tschinkelnova aktiva 7 in pasiva 5 milijonov; a nekateri Dunajski listi ugovarjajo tej optimistični cenitvi aktiv ter trdijo, da se ceni pasiva na 5 milijonov in ravno toliko tudi aktiva. Vsekakor smo torej v svojem listu tedaj pravo zadeli, ko smo poročali o slabem stanju te firme. Kriza bo gotovo navstala kmalu, ker avstrijska deželna banka, katera je hotela to firmo rešiti groznega poloma, vsled nepovoljnega poročila svojega zastopnika, odvetnika dra. Buriana, ki se je natanko prepričal iz knjig o premoženju Tschinkelnovem, ni voljna posredovati in pomoči Tschinkelnovej firmi.

— (Tatvina.) Neznani tat, misleč si, mrzlo je, treba dobre obleke, ukral je včeraj izpred prodajalnice gospoda Čik-a na Starem trgu višeco suknjo.

— (Izpred porotnega sodišča.) Danes dopoldne je bil pred poroto kmetski fant Nace Lauš, ki je v Litijskem okraju kmetskega fantu Franceta Kotar-ja, ko sta se srečala s kolom trikrat po glavi udaril. Kotar je vsled prizadetih ran umrl. Nace Lauš je bil obsojen na tri leta teške ječe, poostrene s postom vsaki mesec.

— (Iz Leskovca) dne 29. novembra. Znani dobrotnik šolske mladine, g. Mihael Avsec, posestnik in c. kr. poštar na Krškem daroval je ubogim otrokom Leskovske šole tisoč komadov različnih pisnih zvezkov. Za ta veliki in blagodušni dar izrekam mu tu v imenu obdarovane mladine najiskrenejšo zahvalo. Naj bi blagi dobrotnik našel mnogo posnemovalcev. Fran Medič, nadučitelj.

— (Ak. dr. „Slovenija na Dunaji“) priredi 3. grudnia redno sejo. Spored: 1. Prečitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Berilo. 4. Slučajnosti. Lokal: Höllrigl, Babenbergerstr. 5. Začetek ob 1/2 8 uri zvečer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Konjice 1. decembra. Dr. Anton Prus danas naglo umrl.

Dunaj 1. decembra. Pri žrebanju srečk z leta 1864 je prvi dobiček zadela serija 68 štev. 67.

Pariz 1. decembra. Ferry priporoča v okrožnici francoskim zastopnikom, naj vlastim naznanijo, da je kolera v Francoskej popolnem ponehala in naj prosijo, da se odstrani quarantina.

Rim 30. novembra. Baklada na čast kralju in kraljici je proti 7. uri dospela na trg pred Kvirinalom. Kraljeva obitelj prišla je na pomol (balkon) in ondu ostala pol ure mej navdušenimi klici neštevilnega občinstva.

Razne vesti.

* (Škof Rudigier †.) V 29. dan m. m. popoldne ob tri četrt na štiri umrl je Fran Josip Rudigier škof v Linci po dolgej in mučnej bolezni. Porodil se je pokojnik v 6. dan aprila 1811 v Parthenenu na Predarlskem in bil v 19. decembra 1852 škofom imenovan. Pokojnik bil je jako vnet in energičen boritelj za konservativna načela, prizadeval si je mnogo za katoliško vseučilišče v Solnogradu in poznat je bil kot bojevit nasprotnik ustavške liberalne stranke.

* (Vitez Fierlinger †.) 30. m. m. zjutraj umrl je na Dunaji po kratkej bolezni tajni svetnik in predsednik upravnega sodišča dr. Julij vitez Fierlinger.

* (Redarstvo na Francoskem.) Francoska ima 20.533 žandarjev in 12.948 policijskih komisarjev in agentov. Ti imeli so lansko leto, kakor se razvidi iz uradnega izkaza, opraviti s 188.330 protizakonitimi prestopki, 56.333 prestopkov pa neso zasledili.

Loterijske srečke 29. novembra:
Na Dunaji: 80, 31, 35, 34, 86.
V Gradci: 82, 81, 43, 11, 56.

Tuji:

dne 30. novembra.

Pri **Stonu**: Leidenmüller iz Kočevja. — Pleteršnik iz Kranjske gore.
Pri **Maliči**: Lederer, Feilnacher z Dunaja. — Hlavaček iz Trsta. — Thümler, Menke z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. nov.	7. zjutraj	729.81 mm.	+ 2.2°C	sl. szh.	obl.	42.50 mm.
	2. pop.	727.74 mm.	+ 6.2°C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	727.12 mm.	+ 3.0°C	sl. szh.	obl.	d. in sn.
30. nov.	7. zjutraj	727.80 mm.	+ 0.4°C	sl. zah.	obl.	
	2. pop.	727.50 mm.	+ 1.0°C	brezv.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.65 mm.	- 2.8°C	brezv.	megla	

Srednja temperatura obeh dni je znašala + 3.8° in - 0.5°, za 2.0° nad in 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 1. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	60	kr.
Srebrna renta	82	75	"
Zlata renta	104	35	"
5% marčna renta	96	85	"
Akcije narodne banke	872	—	"
Kreditne akcije	304	80	"
London	123	05	"
Napol.	9	74 1/2	"
C. kr. cekini	—	77	"
Nemške marke	60	10	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	174	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	40	"
Ogrska zlata renta 5%	123	90	"
" papirna renta 5%	95	60	"
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	50	"

Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117 gld.	25	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	75	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	60	—	"
Kreditne srečke	100 gld.	180	—	"
Rudolfove srečke	10	18	25	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	105	—	"
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	213	25	"

Za sv. Miklavža

priporoča

(773-1)

Ivan Förderl-ova fina pekarija

v Lingovih ulicah

raznovrstnega finega cvibaka za čaj, namizje in druge fine pekarije.

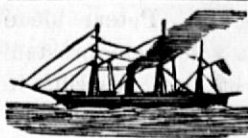
Izurjeni dacarji

zmožni slovenskega jezika dobijo službo takoj ali pa ob Novem letu. — Pri pisarnih ponudbah naj vsak naznani, kje je zdaj, kaj dela in kdaj (v katerem času) sedanjo službo lahko zapusti, — potem se mu bo tudi pisмено naznanilo, ali bo v službo vzet ali ne. Podpisani ne povrne nikakih stroškov, ako prosilec službo doseže ali ne.

V Ljubljani 1. decembra 1884.

(772-1)

Ant. Dekleva.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrsten parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah iz z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Surrey“, 4200 ton, okoli 12. dné decembra. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(771-1)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Zobozdravnik Schweiger

z Dunaja

biva

v hotelu „pri Maliči“, II. nadstr., št. 23-24, posluje vsak dan

od 9. do 1. ure in od 2. do 5. ure popoldne.

Cela zobovja in posamni zobje

izdeljujejo se po najboljših do zdaj izkušenih navodih ameriške in nemške sestave.

Pri novih zobovjih brez peres daje se nov amalgamiran kavčuk, ki vsled svoje lastne teže v spodnji čeljusti tako trdno tiči, kot bi bil s peresi pritrjen; gorenje zobe na zahtevanje z vzdušnim tlakom.

Plombiranje zob z zlatom, zlatim in platina-amalganom ter cementom.

Najnovejši od zobnega zdravnika dr. Hertsta iz Bremana izumljeni način, votle zobe polniti z zlatom, izvrševal bom jaz; način ta pripoznal so prve ameriške avtoritete kot najboljšo zlato plombo, koja se jako trdno prime in ob zobovnih straneh utrdi.

Jednacega učinka je od istega uvedeni **zlati amalgam**, ki je skoro sličen dobrnosti zlata in se le v take zobe vdevlje, koji so preslabi za zlato plombo. **Cementna plomba** ugodna je zlasti za sprednje zobe, ker se zobem jednaka barva prevarljivo lahko ponareja; je jako močna in se hitro strdi (v petih ali desetih minutah).

Vsak zoboból se takoj zatré, boleče zobe plombira se še le po polnem odstranjenju bolečine. Po mojem do zdaj ohranjenem in mnoga leta izkušenem navodu polnijo se i zobne korenine a isto tako po polnem gnili zobje, če še tako bolé, ne da bi je bilo treba izrjaviti, tako da je možno ž njimi jesti in jed prežvekat brez vsake bolečine.

Vse operacije se brzo in zanesljivo izvršujejo; popravljajna in neprimerna zobovja se vsprejemljejo rado-voljno v pretvarjanje.

Ker se nameravam v Ljubljani nastaniti, skrbel in trudil se bom tudi tu, pridobiti si z vestnim, dobrim in solidnim delom ter poslovanjem zaupanje p. n. občinstva. Konečno omenjam še, da sem z vsemi potrebnimi pripra-vami in cpravo sedanje moderne zobne umetelnosti in teh-nike po polnem preskrbljen, torej mi je tudi možno, po polnem ugajati vsem zahtevam p. n. občinstva, ki v to stroko spadajo. (768-2)

CITALNIČNA RESTAVRACIJA V LJUBLJANI.

Udano podpisani slav. p. n. občinstvu uljudno naznanja, da je začel točiti izvrstno

staro rumeno vino

grasčaka g. K. Rudež-a in izvrstno

Puntigamsko salonsko pivo
à la Pilsen.

Za obilen obisk se toplo priporoča

(761-3)

Ivan Cesarić, restavrant.

! Priznanje !

Proti

bolečinam v glavi in želodci!

Gospodu lekarnarju TRNKOCZY-ju v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše kri čistilne kugljice, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročica, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavobol in sem ter tja napadajoča me mrzlica, sem nasledki zapretja in želodčnega katarja, ponehali so hvala Bogu popolnoma, ko sem uživala Vaše kri čistilne kugljice, tako, da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevala se Vam vnovič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še jeden zavitek teh tako izvrstno delujočih kri čistilnih kugljic.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša

(701-5)

Lucija Šliber.

Vsak zavoj kri čistilnih kugljic **lekarnar Trnkoczy** mora radi pristnosti na zavitku imeti naslednji nadpis.

K. k. priv.
Blutreinigungs-Pillen
I Rolle 1 fl. 5 kr.

Versendet wird nur eine Rolle.

C. kr. priv.
kri čistilne kroglice

v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Diese ausgezeichneten Blutreinigungs-Pillen sind echt und stets frisch zu haben in der Einhorn-Apotheke des Jul. v. Trnkoczy in Laibach, Rathausplatz Nr. 4.

Jede Rolle muss der Echtheit wegen nebige eigenhändige Unterschrift tragen:

Jul. v. Trnkoczy

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000

mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
6 dobit. à mark	1500
515 dobit. à mark	1000
1036 dobit. à mark	500
29020 dobit. à mark	145
19463 dobit. à mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg tega še jedna premija pride v sedmih razredih gotovo do odločitve.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje mogoče garancije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena obema podpisanim trgovskima hišama in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročiti pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda, katero bode 10. in 11. decembra, velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednom uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

10. decembrom 1884

doposlati direktno na jednega podpisanih glavnih loterijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,

Steinweg 5. Königstrasse 36-38.
HAMBURG. HAMBURG.

Žrebanje prvega razreda je uradno na 10. in 11. decembra t. l. stalno določeno.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka. (735-8)